

MÉCSVILÁG

A SÁROSPATAKI NÉPFŐISKOLA NYÁRI TANFOLYAMÁNAK
ALKALMI KIADVÁNYA II.
VII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM 1993. JÚLIUS 11.

PILLANATKÉP

A teremben csönd, néma csönd, csak egyetlen ember szavai visszahangoznak; a zsúfolásig megtelt előadóban se szisszenés, se köhintés nem zavarja a szó (a gondolat) szárnyalását. A padsorokban java-részt tizen- és huszoneves fiúk - lányok ülnek, máskor és máshol biztosan vidámak és jókedvűek.

Most mégis éberén figyelik az előadót. Pedig nyár van, az iskolai szünet és a szabadságolás ideje, többségük strandon, hegyi túrán, külföldön is lehetne. Könnyedén, szórakozva is eltölthetnék ezt a két hetet. Ők mégis előadást hallgatnak a falukutatásról, a Szovjetunió történetéről, az egyház diakóniai munkájáról, a festészeti szimbólumokról.

Miért az ittlét? - Mert szellemileg igényesek. Mert az itt szerzett ismeretek-készségek is szükségesek lehetnek az érettség/felvételin. Itt vannak, mert új szerelmek, új barátságok után sóvárognak. Mert közösségélményre vágnak. Mert kellemesen s egyszersmind hasznosan szeretnék (szeretik) eltölteni idejüket.

A katedrán előadók, az egyes témák elismert szaktekintélyei, akik a szemináriumokon az olykor bugyuta kérdésekre is készségesen felelnek. Persze, a közvetlen, a

hallgatóságot is aktivizáló oktatási mód a népfőiskolai képzés egyik sajátossága.

Mert a fenti pillanatkép egy népfőiskolán készült Sárospatakon, 1993 júliusában.

Fékezett habzású tudományossággal a PERFORMANCE-ról

PERFORM = bring to completion; fulfil; represent on stage - megtesz, véghezvisz, teljesít, darabot előad, (szerepet) játszik
PERFORMANCE = 1. előadás 2. teljesítés

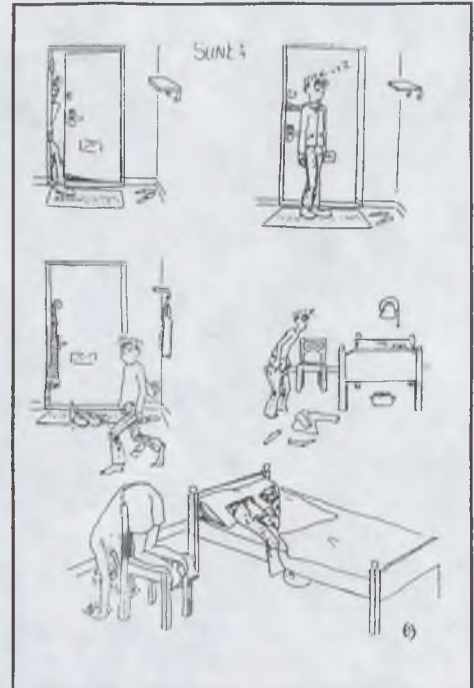
Az animált (mozgatott, életre keltett) tárgy szuggesztív hatalma óriási. Alapja kettős. Az érzés egyik felét a tárgy életre keltése váltja ki. A továbbit - a nagyobbat - a katarzis, ami létrejöhet mindennütt, ahol alkotó és befogadó(k) egyazon időben részesei művészi teljesítménynek. Alapja a lefojtott érzelmek átélésének lehetősége, amit az a feszültségcsökkenés (átélt öröm) követ, amelyet "lelki megtisztulásként", katarzisként élünk meg.

A katarzis kétarcú: dionüszoszi és apollóni (Nietzsche). Az előbbi a részvételen, a cselekvésen, az improvizáción alapszik, de az eksztázisig is fokozódhat; az utóbbi a belátáson, a tudatosodáson, a megvilágosodáson nyugszik.

A befogadókra fokozottan érvényes értelmezés figyelmeztet: a lelki, szellemi megtisztulás esztétikai, egyben intellektuális jelenség, amelyben az emóció (erős érzelm, felindultság, izgatottság) is jelen van.

A performance olyan esemény, amelyben a "művészi" dimenziója mellett különösen erőteljes a "közös" és az "ITT-ÉS-MOST". Határai a rituális-totális-misztikus és leghétköznapibb (pártalapítás...) között vannak. Vizuális költemények (...) csak előadva léteznek.

"A valóság túl van a tényeken" (Keserű Katalin), és Gaugain kérdése "Honnan jövünk? Kik vagyunk? Hová megyünk?" feltétlenül gondolkodásra kell hogy inspiráljon min-

denkit a művészet hagyományos formai erejét illetően ...

Lényeges, hogy a művészet alapvető módszere az irracionális. A világ tudományos módszerekkel való megismerhetőségének megvan a határa. Ott ahol nem segít a ráció, hat a mágikus, az irracionális, a ráérzés, az intuíció.

Az intuíció édestestvére a katarzisként.

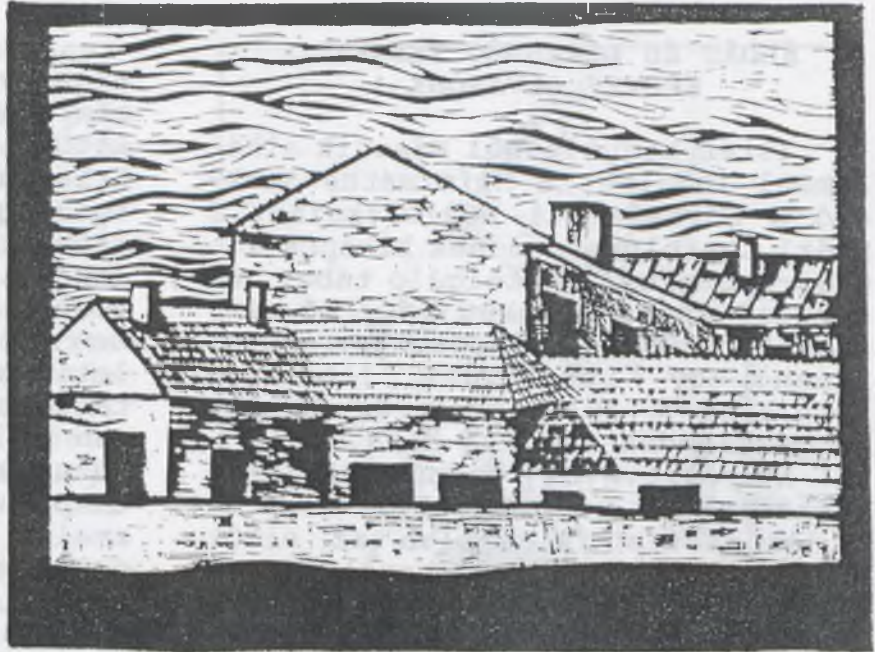
...
Fabrikálunk valami kabarészerűt, ami valahol halálosan komoly üzenetet hordoz; összeverbuválunk egy csomó érzékeny embert, és az itt és most melegében átforrósítva reménykedünk abban, hogy e grog lángja világossá tesz valamit mindannyiunkban.

Szentirmai

ELMÉLKEDÉSEK

Bevillámlás.
Professzoresó.
Zomborizivatar.
Te is potyogsz
Egymásnak esünk.
Ismerős leszel
Ismeretlenül.
Fák kergetnek
nem értem az erdőt.
Tudsz-e vár lenni
vagy csak rajta állsz?
Falufalás
Máglyarakás
Lángtánc
Tánclánc
Sárból leszünk-e patakok?
Sárból patakok ...

Barna Szeréna

"Fogadd el, Uram, szabadságomat,
Fogadd egészen.
Vedd értelmemet, akaratomat
S emlékezőm.
Mindazt amim van, és ami vagyok,
Te adtad ingyen.
Visszaadok, Uram, visszaadok
Egyszerre mindent.
Legyen fölöttünk korlátlan úr
Rendelkezésed.
Csak egyet hagyj meg ajándéku:
Szeretnem téged.
Csak a szeretet maradjon enyém
A kegyelemmel,
S minden, de minden gazdagság
enyém,
Más semmi nem kell.

(Loyolai Szent Ignác)

Uram, Istenem, fogalmam sincs róla merre tartok. Nem látom az utat magam előtt. Nem tudom biztosan, hol fog véget érni. Magamat sem ismerem igazán, s bár azt hiszem, hogy akaratodat követem, de még ebben sem lehetek bizonyos. De hiszem, hogy nagylelkűen elfogadod a puszta törekvésemet arra, hogy Neked tetszően éljek. És remélem, hogy ez a törekvés ott működik minden tettem mélyén. Remélem, hogy sohasem fogok mást tenni, mint amit e törekvésem sugall. S tudom, hogy ha így teszek, akkor Te a helyes úton fogsz vezetni, még akkor is, ha én semmit sem tudok róla. Ezért mindig csak Terád hagyatkozom, még akkor is, ha elveszettnek érzem magam, és a halál árnyékában élek. Nem félek, mert Te mindig velem vagy, és sohasem hagyod, hogy egyedül kerüljek szembe a rám leselkedő veszedelmekkel.

Virágh Eszter
református szekció

ÁLDÁS ÉS BÉKESSÉG TENÉKED, KEDVES OLVASÓNK !

Isten kegyelméből második alkalommal indulhat a Református Szekció a Sárospataki Népfőiskolán. E nyári tanfolyam nemcsak kikapcsolódást-szórakozást szolgáló tábor, és nemcsak ismereteinket vagy műveltségünket bővítő előadások sorozata, hanem egy rendkívüli lehetőség arra, hogy lelkiekben és hitben meggazdagodva térjünk haza.

A résztvevők számát tekintve szekciónk az utolsó helyen áll, de a lelkesedést vizsgálva az elsők között. Szerda estétől nyolcan vagyunk: megérkezett a mindannyiunk által régen várt, másodéves "veterán": Molnár Gizella. Így hát teljes létszámban, "teljes gőzzel" haladhatunk előre. Kis csapatunk színes és ökumenikus. Két római katolikus és egy református lány képviselik a hazaiakat. Van egy szlovákiai magyar teologinánk, két partiumi kántorunk és két reformátusunk a tradicionális erdélyi egyházkerületből.

Lelki és hitbeli épülésünkről szervezőink gondoskodnak, kitűnő és magas színvonalú előadások biztosításával. (Természetesen ne feledkezzünk meg a főiskola gasztronómiai oldaláról sem, a menzáról, ahol nap mint nap jobbnál jobb és fűszeresebb ételekkel szolgálnak ki.)

Az előadások Virágh Sándor, sárospataki lelkész színvonalas, tanulságos és érdekes előadásával kezdődtek, melynek címe, "A tízparancsolat, mint a keskeny út védőkörlátja", általunk nem ismeretlen, nagyon sokat vitatott berkekbe kalauzolt el. Az előadás, majd az azt követő beszélgetés elősegítették Isten és ember szövetségének a megértését, szeretetre és tetteink, cselekedeteink, szavaink mérlegelésére intettek minket. Isten közös

séget vállalt a világgal és teremtményével, az emberrel. Szövetséget kötött vele, amely az Úr Jézus Krisztusban teljesedik ki. Sokszor igazságtalannak és tiltónak érezzük Istent. De mi vagyunk az igazságtalancok. Ő üdvösséget és egy életre vezető utat kínál fel számunkra, de nem értjük terveit. Sok kérdés születik meg bennünk, megválaszolatlanok tűnnek. Hidd el Barátom: van válasz! Minden megoldás az Úr Jézusban jön el hozzánk és Isten tízparancsolata csak egy eszköz, amely elvezet minket hozzá! Ezt jelentette hétfő reggel és hétfő este. És minden nagyon jó volt.

És lőn kedd reggel, talán ezen első hét legatrakciósabb napja, mikorra is egy "kirándulást" harangoztak be. Ez nem egy szokványos túrának készült: nem várakat nézni indultunk, sem hegyekről nem volt szó. Ennél valami izgalmasabb ígérkezett: egy kincses sziget! Lelkünk rejtett kincseit indultunk felfedezni, egy önmagát csak "félig pszichológusnak" nevező, szerintem nagyon kedves és jól képzett pszichológusnő: Molnár Mariann vezetésével. Az előadás hírnevét az is igazolta, hogy reggel "kémekeket" találtunk. Önmagukat érdeklődőknek és áthallgatóknak nevező társadalomismeretéseket "fogtunk". Így hát növelt létszámmal és "Nézz önmagadra, figyelj társaidra" jelszóval indítottuk önmegismerő expedíciónkat, amely icipici csuklónkra kötött gyapjúfonallal zárult; egy kis emlékkel, amely a kialakult kapcsolatokat, hidakat jelképezte.

A szerdai nap sem volt meglepetés nélküli. Berkesi Sándor karnagy úr jóvoltából, szemléltető zenei anyaggal gazdagított előadás keretén belül egy olyan új fogalommal ismerkedhettünk meg, mint a zenei anyanyelv. Egy ilyen előadás után kijelenthetjük nyugodt lelkiismer-

rettel azt, hogy Isten egyik legnagyobb ajándéka a zene.

A csütörtöki előadás újból felkeltette a hallgatóság figyelmét és érdeklődését. Csapatunk több mint félszáz új résztvevővel gazdagodott, mindannyian egy református ifjúsági tábor tagjai. A nagy érdeklődés érthető, hiszen az előadás, amelyet Török István tiszteletes úr tartott, "A szekták terjedése az ifjúság körében" címet viselte, és olyan ismeretekkel verte fel, amelyekkel megvédhetjük és megtanulhatjuk hitünket és valóságunkat.

Pénteken Bazsó Béla volt a vendégünk, aki a Zsinati Iroda Diakóniai Osztályának a vezetője. Dél előtt a diakónia teológiai alapjaival ismerkedhettünk meg, délután pedig Erdőbényére látogattunk, ahol ezek gyakorlati alkalmazását láthattuk a református szeretetotthonban.

Hálát adunk Istennek az első héten szerzett ismeretekért. Istennek legyen hála!

Simon Alpár
a református szekció tagja

HONTALANUL

Fiatal a színész. Fiatal a közönség. A kapocs a vers. Az összeállítás címe: Hontalanul.

Lélekölő ütemes zene.

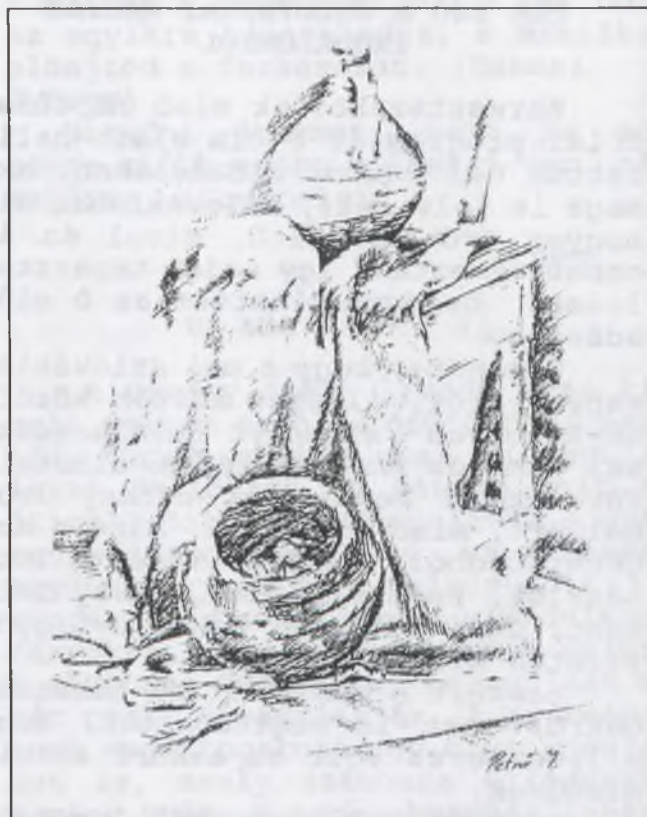
Kopott munkásszállás. A matracon egy férfi alszik. Csörög a vekker. Felkel. Konrád György Látogatója közben öltözik, mosakszik. Kezdődik a napi robot.

"Látjátok feleim szemetekkel..."

•Márai Sándor szavai égetnek.

Himnusz kérdőjelekkel. Megbűnhődte már e nép?

A reggeli egyszerű. Szalonna. Közben Bánk Gertrudisszal vitázik. Miért hontalan a magyar saját hazá-

jában? Miért vagyunk hontalanok? Meddig?

Bujdosnunk kell majd, mint Ady bujdosó kurucának?

Énekel a színész, énekel Lévay Miklós Mikese. A számúzott.

A remény kevés, de szólni kell! "Húzd, ki tudja, meddig húzhatod ..."

Veszi a kabátját. Elmegy. Hontalanul.

A közönség a keresztszekció. A színész Balogh András, az egeri Gárdonyi Géza Színház művésze. Saját bevallása szerint sohasem készült színésznek. A világot jelentő deszkák az esztergapad mellől csábították el. Talán ennek köszönhető a hagyományostól eltérő előadásmódja. Pátosz nélkül, közvetlenül szóltak a költők. Szóltak, hogy ne legyünk hontalanok.

Bódi Andrea (Szlovákia)

PÁR SZÓ A SZLOVÁKIAI MAGYAR IRODALOMRÓL

Keresztszekciónk első népfőiskolai programját e cím alatt hallhattuk Gál Sándor előadásában, aki maga is felvidéki, Szlovákiában élő magyar író és költő. Mivel én is onnan érkeztem, így saját tapasztalaimat belegondolhattam az ő előadásába.

Elmondta, hogy a mai szlovákiai magyar írók, illetve költők között 80-90 olyan személyt találhatunk, aki jót és szépet képes alkotni. Pár szóval bemutatott néhány irodalmárt, mind a régebbi, mind a mai generációból. Többek között Tóth Lászlót, Kovács Magdát, Fábry Zoltánt, Egri Viktort, Dénes Györgyöt illetve Mikola Anikót.

Beszélt a háború utáni nehézségekről. Azt is megtudhattuk, hogy milyen sorsa volt az akkori értelmiségnek.

Magáról Gál Sándorról, az író-költőről megtudtuk, hogy eddig 26 könyve jelent meg. Ír verset is, prózát is. Kérdésünkre, hogy melyik műnemet kedveli inkább, azt mondta: nem tesz különbséget e kettő között (mert mindkettőben szívesen alkot), csak vannak esetek, amikor gondolatait versben tudja inkább kifejezni, mást meg csak prózában.

Azt mondta: "Az idő és a természet a két legnagyobb élményem, ezen belül mozog minden, amit az irodalomban tettem."

Ismertette a magyar kisebbség helyzetét Szlovákiában, és kifejtette, hogy milyen nehéz külföldön magyarnak lenni, és megóvni a magyarok kultúráját, a magyar iskolákat.

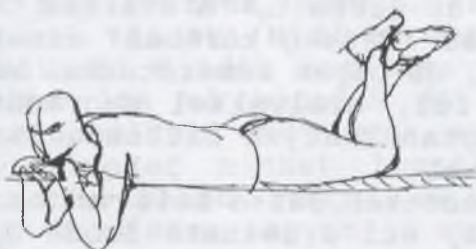
Gál Sándor szerint: "Aki Európát mond, háromezer év történelmét mondja."

... Aki a XX. század Európáját kisebbségi sorsban földre szorítottan élte és éli, annak e földrész

nem a tágasság, nem az egyre tovább nyitható horizontok földje, de az elvadult, vagonmetaforákba zárt didergések, megaláztatások és elnémtatások áttörhetetlen dzsungelé. Embervadon."

(Egyetlen idő <részlet>)

Eszrényi Éva

A gizda szemével

MI A NÉPFŐISKOLA ?

Óvatosan megfogalmazott, bátor-talan kérdésre dadogva, bizonytalanul összeszedett válasz - ez a népfőiskola.

Sárospaták, leromlott kollégium, elkésett fogadás, halk szitkok - ez a népfőiskola.

Szekció, előadás, kirándulás, stúdium, falukutatás, áhitat - ez a népfőiskola.

Álmoság, "begyógyult szem", kávé, doppingszer, elnyomott ásítás - ez a népfőiskola.

Barátság, szerelem, vidámság, összhang, lágy erotika - ez a népfőiskola.

Kinyílt szem, kinyílt világ, kinyílt gondolkodás - ez a népfőiskola.

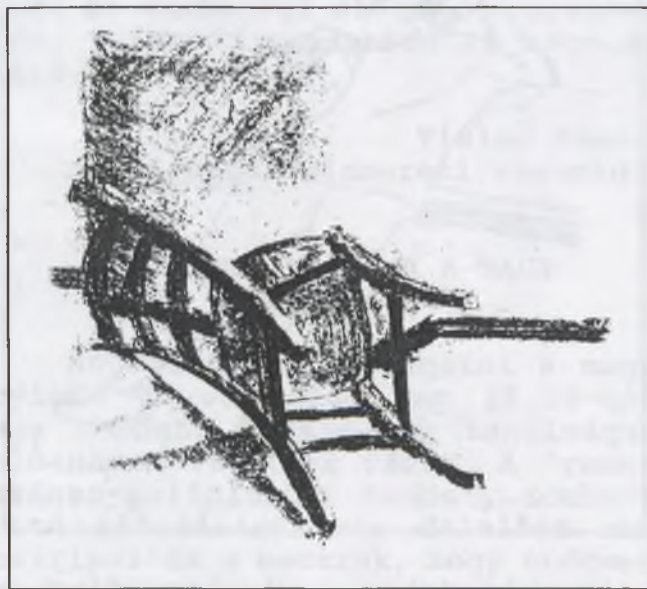
Szomorú búcsú, levélcím, telefonszám, "jövőre újra itt!" - ez a népfőiskola.

Bár értéktelen mérték, de mértéktelen érték! - ez a népfőiskola!

(TÖRT)ARANYKÖPÉSEK

- Az I. világháború olyan, mint egy eső miatt félbeszakadt futballmeccs. (Hajdu Tibor)
- Kinézek a Burg ablakán, és ott kezdődik a Balkán. (Metternich)
- Mindennek van határa, még a román államnak is. (Clemenceau)
- Nehéz Bismarck alatt császárnak lenni! (I. Vilmos)
- Az orosz munkás előbb föláldozza az életét, minthogy kipucolja a cipőjét. (Bebesi György)
- Liberalizmus = jogom van a híd alatt megfagyni. (Anatole France)
- Jelcin még nem döntötte el, hogy SZDSZ-es vagy MDF-es. (Krausz Tamás)

- Aki el tudta magát kiáltani, hogy "Tűz!", az tiszt lehetett az orosz hadseregben. (Bebesi György)
- A történelem nemcsak akkor működik, ha van valami cirkusz. (Pritz Pál)
- Oroszország van. Ez hogy létezik? (Szilágyi Ákos)
- Csehszlovákia egy szörnyszülött krokodil. (Mussolini)

- Milyen a szibériai WC? - Két bot; az egyikre támaszkodsz, a másikkal elhajtod a farkasokat. (Bebesi György)

- Hazudni érdemes, mert ha egy része előbb-utóbb gyökeret ver, már megérte. (Goebbels)

BTG

EZ MÁR LÁTÓÚT ?!

A tavaly átélt látóút után kicsit féltem ettől a csütörtöki naptól. Vajon megint csak kirándulás lesz? Hollóháza és Pányok volt az úticél. Hollóházán megnéztük a gyárat, látogatásunk a vásárlással együtt egy kicsit elhúzódott. A kiadós ebéd után végre elindultunk Pányokra, ahol vizsgáltuk a falut. A régebben 800 lakosú települést ma már csak 180-an lakják. A mi csapatunk meglátogatott egy cigány családot is, amely számomra elképesztő élmény volt. A szoba-konyhás lakásban öten éltek, vagyis inkább próbálták élni. Szerintem elég nehéz víz, gáz és villany nélkül létezni és nevelni három gyereket. A gyerekek mamája elmondta, hogy őt szív-műtét miatt leszázalékolták, élettársa pedig munkanélküli, nem tud a szakmájában elhelyezkedni. Ez az öt fős család összesen 17 ezer forintból gazdálkodik egy hónapban. Mikor a Polgármesteri Hivatalhoz fordult segélyért, elutasították kérelmét. Ezt követően írt a minisztériumba, amelyből csak problémái voltak a polgármesterrel.

A szomszéd nem cigány család háza magasabb komfortfokozatával szemben ez a lakás nagyon tiszta volt. A többi családdal ellentétben nem panaszkodtak, hanem életüket reálisan bemutatták.

Ezért érdemes volt eljönni a népfőiskolára.

Somodi Gerda

KIHÍVÁSOK (AVAGY A NÉPFŐISKOLÁK LEHETŐSÉGEI)

Lassan már a vízcsapból is az folyik, miben tett kárt az elmúlt 40 év. Kárt tett az iparban. Kárt tett a mezőgazdaságban. Kárt tett az infrastruktúrában. Csupán egyről feledkezünk meg, gyakran talán némi tudatossággal. Pedig ez a legfontosabb, és a legnehezebben rendbehozható. Itt ugyanis nem segíthet sem a külföldi tőke sem a fejlett nyugati technológia. Az embereket a gondolkodásról leszoktató, saját problémái iránt is érzéketlenné tevő paternalista állam által okozott kárra gondolok. A helyzet passzív elfogadására, a "ne szólj szám" beállítottságra szoktató légkörre, az ezzel okozott nemcsak anyagi kárra. Engedjétek meg, hogy ezt két Sümeg környéki faluban nemrég történt eseménnyel is alátámasszam. A csabrendeki és gógánfai édesipari üzem 54 dolgozója január óta nem kapott fizetést. Egyikük sem mert ennek okára rákérdezni. Májusban a két hónapja a dolgozók számára ismeretlen helyen tartózkodó főnök megbizottja bezárta az üzemet; a dolgozók nemcsak pénzt, de felmondólevelet sem kaptak. Sem munkát vállalni, sem munkanélküli járadékot igénybe venni nem tudnak. Mégis közülük alig húszan fordultak bírósághoz. A többiek még mindig reménykednek. De miben? Még bezárás előtt ellátogattam az egyik üzembe. Mikor megtudták, hogy újságíró vagyok, nem merték elmondani problémájukat, mert féltek, bajuk lesz ebből. De lehet a teljes létbizonytalanságnál nagyobb baj? Mivel lehet embercsoportokat rávenni - mert azért szerencsére más típus is van - hogy önmaguk érdekei ellen cselekedjenek? Mindössze két dologgal. Szolgalelkűség-

gel és önbizalomhiánnyal. Mindkettő táptalaja a tudatlanság. A művelt, helyzetet átlátó ember akar és mer tenni. Tudja, hogy joga is van, nemcsak kötelessége, és a kettőt együtt kell gyakorolnia. Joga van igaza érvényesítésére, emberhez méltó életkörülményekre, de csak akkor, ha cselekszik ezek eléréséért.

Műveltségen nem a felsőfokú végzettséget kell érteni, de még az "iskolázottságot" sem, hanem a mindennapi életben szükséges korszerű ismeretanyagot. Ennek megszerzésében segít az egyre több településen újjáéledő népfőiskolai mozgalom, ami a régió lakói számára fontos ismereteket ad. Népfőiskola Sümegen is működik, a városi Művelődési Ház két alkalmazottja, Derhán János és Vass Zoltán szervezőmunkája eredményeképpen.

Az elmúlt télen a korszerű mezőgazdasági termelésről, környezetvédelemről gyarapíthatta a kistermelők népes tábora ismereteit. Egy, az új Munka Törvénykönyve által életbe lépett jogszabályokról tartott előadás kapcsán meglepődve tapasztaltam, elenyésző kisebbség az, aki legalább alapvető jogait, lehetőségeit ismeri. Pedig változó világunkban talán ez az egyik legfontosabb kérdés. A széles látókörű, cselekedni merő, lehetőségeit ismerő, jogi szabályozásban a mindennapi élet követelményeinek megfelelő szinten eligazodó személyek hasznos tagjai tudnak lenni társadalmunknak. A sümegi példa okán fontosnak tartom a népfőiskola keretén belül jogi és munkajogi előadás szervezését. Talán Sárospatakon is megoldható.

Tisler Anna
társadalomismereti szekció

PORSZEMEK VAGYUNK A NAGY MINDENSÉGBEN

Népfőiskolánk hallgatói a megnyitót követő első nap 19.30-tól egy roppant érdekes és tanulságos előadáson vehettek részt. A "reneszánsz-polihisztor tudós", Zombori Ottó előadásáról már délelőtt azt csiripelték a madarak, hogy érdemes meghallgatni. Mint utóbb kiderült, tényleg érdemes volt. A másfél órára tervezett előadás négy órát jelentett, de nem akármilyen négy órát. A késő éjszakába nyúló, "az Univerzum keletkezésétől a mai magyar irodalom állapotának elemzéséig" ívelő, Zombori Ottó sajátos humorával fűszerezett előadásához hasonlót ritkán hall az ember. Bevallom, hogy ilyet én még nem is hallottam. Éjszaka 12 órakor megelégedve és jókedvűen távozhattunk. Az ókori görögök, Galilei, Koperni-

kusz, Kepler, Newton munkásságán keresztül előadónk felvázolta a csillagászat fejlődését. Ismertette a Világegyetem kialakulását, az arra vonatkozó jelenlegi elképzeléseket, melyekből kiderült, hogy egyedül vagyunk. Kiderült, miért változnak az évszakok. Mi magyarok is büszkék lehetünk, ugyanis Hell Miksa személyében rangos tudóst tisztelhetünk; ő mérte meg a világon elsőként a Földnek a Naptól való távolságát. Továbbá megtudtuk, hogy Jókairól, Bartókról és más magyar személyiségekről krátert neveztek el a Merkúron és a Holdon.

Kikukucskálhattunk a világűrbe, láthattuk a Jupitert, majd az előadás diavetítéssel zárult.

Összegzésként elmondhatjuk, hogy egy kellemes estét tölthettünk el a tudomány, a művelődés és a szórakozás jegyében.

Kovács Attila

Jó szívvel ajánlja a figyelmetekbe Carl Sagan Az éden sárkányai (Tűndések az emberi intelligencia evolúciójáról) című művet Zombori Ottó.

INDULJ EL

Várod a csodát, igaz?
Várod, hogy valaki kitoljon a napfényre,
Mert magadtól nem vagy képes kísértálni.
Hiába érzed, hogy szükséged van rá,
keresed a tökéletest, igaz?
Pedig hányszor érezted már azt
hogy nem létezik.
Kutatod az elérhetetlent, igaz?
Pedig sejtet, hogy így érheted el.
Játszod mindennapi színházadat,
Beleéled magad abba,
hogy hős vagy.
De hát magadnak nem hazudhatsz.
Változtatnod kéne, érzed
ez nem mehet így tovább.
Indulj, kérlek, indulj el
s meglátod, átlépsz az ajtón,
melynek eddig nem találtad a kulcsát.

Ami a korábbi években, évtizedekben számunkra, határon túli magyar fiatalok számára, szinte elképzelhetetlen volt, valósággá vált. Egyre többen jöhetünk Magyarországra tanulni, táborozni, egyre több pályázati lehetőséggel találkozhatunk. A népfőiskola szervezőinek köszönhetően az idén is eljöhettek Sárospatakra a tíz erdélyi fiatal egyikeként.

A népfőiskolai tanfolyam július 4-ei kezdetét megelőzően - dr. Banyai Katalin vezetésével - négy napon át ismerkedhettünk a várossal, egymással. Érdekes és felemelő színfoltja volt együttlétünknek Réti Árpád egri (erdélyi származású) színész estje. A Képtárban, július 3-án elhangzott műsorában, Kányádi Sándor Kolozsváron élő költő verseiből válogatott, össze-

állításának a Fától-fáig címet adta.

A versek által ízelítőt kaphattunk a magyar költészet kimeríthetetlen dallamvilágából és nyelvi kincseskönyvéből. Erdélyi tájak elevenedtek meg előttünk, a magyarság felvetett sorskérdései pedig továbbgondolkodásra készítettek. A versösszeállítást néhány csíki, gyimesi népdal egészítette ki, majd kötetlen beszélgetéssel zárult összejeövetelünk. Réti Árpád színész meghatóan szolt a szülőföld, Erdély szeretetéről, nem zárva ki esetleges visszatérését sem.

Mi pedig itt, Sárospatakon lévő határon túliak büszkén mondhattuk: ha csak rövid ideig is, a híresnevezetes pataki diákok soraiba léphettünk.

Karácsony Hanna
Szatmár

Dr. Koncz Gábor előadása

A MAI MAGYAR ELŐADÁS

A történelmi szekció áthallgat. Kirángatnak minket ágyunkból. 10 helyett 9 óra. Egy óra beszéd a falu történetéről. A történelmi szekció kérdései. Válaszok. 12 óra. Hol a mai magyar falu? Ez a történelmi szekció áthallgatása?

Somodi Gerda

A történelmi szekció vagyunk. Áthallgattunk. Kirángattuk azokat az ágyukból, akik 9-re meghívták dr. Juhász Pált. 10 óra helyett 9 óra. Ekkor kellett kezdenie, kezdte. Egy óra "beszéd" a falu történetéről. Az a kategória, hogy "előadás" talán találóbb. A történelmi szekció kérdései. A társadalomismertetnek nincs. Igazuk van, csak "beszéd" volt. Hol a mai magyar falu? És az érdeklődő vendéglátók? Ott helyben senkinek nem volt véleménye. Ez a történelmi szekció áthallgatása.

A gizda

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

- A lap készítői elnézést kérnek Kelemen Judittól, amiért a beköszöntő számban nem tüntették fel nevét a népfőiskola munkatársai között.

- Szintén kimaradt a felsorolásból a Levi Fotó. Őt a támogatók listáján kellett volna megemlítenünk.

- Megértést kérünk azoktól is, akiknek írásai anyagtorlódás miatt nem kerülhettek be mostani számunkba.

- A következő lapzárta 15-e, csütörtök délelőtt 10 óra.

- A lapban szereplő grafikák és rajzok készítői a Képzőművészeti Szekció tagjai.

A Sárospataki Népfőiskola nyári tanfolyamának alkalmi kiadványa

Felelős kiadó:

Dr. Balázsi Károly

Szerkesztők:

Bolvári-Takács Gábor, Bordás

István, Csetneki József,

Lovas János Tibor

Szedés:

Erdei Mónika, Hársvölgyi Szilvia

UTOLSÓ OLDAL

